

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.599/2020/2-II.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Mohay György előadó bíró
dr. Remes Gábor bíró
A felperes: felperes1
cím1
A felperes képviselője: Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda,
eljáró ügyvéd1
cím2
Az alperes: Budapest XXI. Kerület Csepel Önkormányzat Képviselő-
testülete
cím3
Az alperes képviselője: törvényes képviselő1 polgármester
A per tárgya: önkormányzat által kiírt pályázat ügyében hozott
önkormányzati döntés felülvizsgálata
A fellebbezett határozat: a Fővárosi Törvényszék 101.K.701.839/2020/5. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a fekoeres

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 101.K.701.839/2020/5. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint perköltséget.

A végzés ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 324/2019. (VIII. 21.) számú képviselő-testületi határozatával pályázatot írt ki a csepeli egyéb1 tisztségére. A munkakörre más pályázó mellett a felperes is pályázatot nyújtott be, akinek intézményvezetői megbízatása a rá irányadó munkaszerződés szerint 2019. szeptember 30. napjával lejárt.

[2] A pályázati eljárás eredményeképpen az alperes a 258/2019. (IX.26.) számú képviselő-testületi határozatával (a továbbiakban: vitatott határozat) név1 helyezte az egészségügyi intézmény főigazgatói munkakörébe és 2019. október 1. napja és 2024. szeptember 31. napja közötti időszakra megbízta az intézmény vezetésével. Egyidejűleg a munkaszerződés tartalmát a képviselő-testületi ülés előterjesztés 2. számú mellékletét képező „Munkaszerződés” tervezettel foglaltakkal egyezően fogadta el és felhatalmazta a polgármestert, hogy a munkaszerződést név2 megkösse.

[3] A jogi képviselővel eljáró felperes a vitatott határozat jogszerűsége tárgyában 2019. október 28. napján postai úton keresetet terjesztett elő, melyben a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdése alapján a határozat, valamint a határozattal elfogadott, a polgármester aláírásával létrejött munkaszerződés tekintetében a jogsértés megállapítását, ennek következtében a Kp. 92. § (1) bekezdése alapján a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését, valamint a Kp. 89. § (3) bekezdése alapján a név2 létrejött munkaszerződés semmisségének kimondását, a jogviszony azonnali felszámolását kérte. A felperes a keresetében az egészségügyi-ágazati, valamint a közalkalmazotti jogviszonyra vonatkozó jogszabályok alapján a pályázati eljárás szabályainak megsértésére hivatkozott, ezzel összefüggésben az alperes, illetve alperes bizottságának döntéshozatali eljárását, a képviselő-testületi ülés szabálytalanságát vitatta.

[4] Alperes a keresetlevélnek a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján történő visszautasítását indítványozta a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés d) pontjára hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság végzése

[5] Az elsőfokú bíróság a 101.K.701.839/2020/5. számú végzésével a felperes keresetlevelét visszautasította. A végzés indokolásában hivatkozott a Kp. 4. § (1), (3) bekezdésére, az Alaptörvény 31. cikkére, az Mötv. 13. §-ára, az 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 152. és 155.§-ára, arra, hogy a név2 megkötött érvényes, aláírt számára jogokat és kötelezettségeket keletkeztető munkaszerződés nem a vitatott határozat része, mert a vitatott határozat a pályázat elfogadásáról és az annak alapján a kiválasztott pályázóval

kötendő szerződés tartalmáról és a polgármester felhatalmazásáról szól. A felperes által a perben vitatott határozat a felperesre nézve jogot, kötelezettséget nem keletkeztetett, őt semmilyen jogától nem fosztotta meg, a döntésben a felperes nem került megnevezésre.

[6] A felperes a keresetét a pályázati döntéshozatali eljárás során megvalósított jogszabálysértésekre alapította, ennek vizsgálata ugyanakkor az Eütv. 132. § (3) bekezdés a-b) pontja alapján a kormányhivatal hatásköre. Az Mötv. 132. § (3) bekezdése alapján törvényességi ellenőrzés kiterjed a képviselő-testületnek az intézményvezetők megbízásával kapcsolatban hozott döntéseire is.

[7] A felperesi, párhuzamos hatáskörre vonatkozó állásponttal az elsőfokú bíróság nem értett egyet, mert álláspontja szerint ilyen esetben kiüresedne a törvényességi felügyeletre vonatkozó törvényi felhatalmazás.

[8] A vitatott határozat olyan speciális közigazgatási cselekmény, amelynek során a perindítás joga nem a felperest, hanem Budapest Főváros Kormányhivatalát, mint a helyi önkormányzat törvényességi felügyeletét ellátó kormányhivatalt illeti meg.

A felperes fellebbezése és az alperes észrevétele

[9] A bíróság fenti végzése ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyben elsődlegesen kérte a végzés hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Másodlagosan kérte a végzés hatályon kívül helyezését.

[10] A fellebbezés indoklása szerint az elsőfokú végzés több okból jogszabálysértő.

[11] A felperes szerint lényeges eljárási szabálysértések a következők: A határozat fejrésze a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot is feltünteti, holott az a határozat 2020. május 28-i meghozatalakor már megszűnt bíróság volt. A végzésből nem lehet egyértelműen megállapítani, hogy a végzést a törvényszék mikor hozta meg. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a döntése során nem volt szabályszerűen megalakítva, miután az elsőfokú bíróságnak a keresetlevél visszautasításáról tanácsban kellett volna döntenie. Az 5. sorszámú, keresetlevelet visszautasító végzést csak név3 a tanács elnöke írta alá. A végzés a döntéshozatalban résztvevő többi bíró nevét nem tünteti fel. A bíróság nem kézbesítette a felperesnek azt a beadványt, amit alperes az első alkalommal a bíróságnak küldött. Az elsőfokú bíróság a döntését az időszerűség megsértésével hozta, miután a keresetlevél 2019. október 24-i előterjesztéséhez képest a végzést 2020. május 28-án hozta meg, megsértve ezzel a Kp. 45. § (1) bekezdését. Felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelenül értelmezte az alkalmazott jogszabályokat és megalapozatlanul vonta le azt a következtetést, hogy felperest a keresetindítási jog nem illeti meg. Az elsőfokú bíróság nem jelölt meg olyan jogszabályi rendelkezést, amely felperes keresetindítási jogát kizárná. Felperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a szóban forgó közigazgatási cselekmény törvényességének felülvizsgálata során párhuzamos hatáskör áll fenn. A felperes keresetindítási jogát semmilyen törvényes rendelkezés nem zárja ki. Az elsőfokú bíróság mindezeket túl nem tett eleget az indokolási kötelezettségének sem.

[12] Alperes az észrevételében a fellebbezés elutasítását indítványozta, arra hivatkozva, hogy a végzés megalapozott és jogszerű. A felperes által jelzett eljárási szabálysértések nem bírnak relevanciával, nem befolyásolják az érdemében megalapozott elsőfokú döntést.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[14] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

[15] Kiemeli előjáróban a Kúria, hogy eljárási szabálysértés miatt – a kialakult bírói gyakorlat által is megerősítve – csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási hiba súlyos volt, kihatott a döntés érdemére és a másodfokú eljárásban a hiba nem orvosolható.

[16] A felperes kifogásolta, hogy az elsőfokú határozat fejrésze a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot is feltünteti. Az elsőfokú bíróság ezt az elírást a 101.K.701.839/2020/8. számú végzésével kijavította, rendelkezett a bíróság helyes nevének feltüntetéséről.

[17] Nem volt megalapozott a felperes hivatkozása az elsőfokú végzés dátumával kapcsolatosan. A két dátum közötti eltérés (2020. május 28., illetve 2020. június 8.) az oka az eljáró bíró általi aláírás és annak elektronikus hitelesítése közötti - értelemszerűen szükséges - időtartamból adódik. A bíróság az elektronikus aláírással alakítja át a papíralapú okiratot E-hiteles okirattá.

[18] A Kp. 9. § (2) bekezdése szerint a bíróság tanácsának hatáskörébe utalt ügyekben az elnök, vagy az általa kijelölt bíró tárgyaláson kívül megtehet minden intézkedést és az ítélet kivételével meghozhat minden határozatot, amelyet a törvény a bíróság hatáskörébe utal. Mindezek alapján nem minősíthető jogsértésnek az, hogy a keresettel támadott elsőfokú döntést csak a tanács elnöke írta alá, miután a Kp. fenti rendelkezése ezt lehetővé teszi.

[19] Azon felperesi hivatkozás, hogy nem voltak feltüntetve ugyanakkor a tanács tagjainak neve, nem minősül olyan súlyos eljárási hibának, amely a döntés érdemére is kihatott volna.

[20] Nem volt megalapozott felperes hivatkozása arra, hogy a bíróság bizonyos iratokat nem küldött meg neki, miután ezen iratok tartalma az elsőfokú bíróság keresetindítási jog hiányára vonatkozó döntését nem befolyásolta, illetve nem befolyásolhatta. A keresetindítási jog hiányára alapozott elsőfokú döntés már önmagában a keresetlevél alapján megalapozott volt.

[21] Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevél előterjesztéséhez képest több, mint fél évvel később hozta meg a döntését, ez kétségtelenül ellentétes a Kp. 45. § (1) bekezdésében foglaltakkal, azonban a döntés érdemére ez a késedelem nem hatott ki. Nem merült fel arra nézve semmiféle adat, bizonyíték, hogy amennyiben a bíróság törvényes határidőn belül hozta volna meg a döntését, akkor az felperes nézve kedvezőbb lett volna.

[22] Az Mötv. 132. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján az önkormányzatok feladatellátása körében hozott döntések felett kontrollt a törvényességi felügyelet jelenti, amelyet az illetékes kormányhivatal gyakorol. A kormányhivatal ennek során vizsgálhatja a helyi önkormányzat szervezetének, működésének, döntéshozatali eljárásának, valamint döntéseinek jogszerűségét. Az ennek keretében tapasztalt jogszabálysértés esetén az Mötv. 132. § (1) bekezdés d) pontja alapján a kormányhivatal a helyi önkormányzatok törvényességi felügyelete körében az Alaptörvényben meghatározott feladat- és hatáskörökön túl kezdeményezheti a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál (értelemszerűen már a Fővárosi Törvényszéknél) az önkormányzat határozatának felülvizsgálatát.

[23] Az Mötv. 132. § (1) bekezdés d) pontja rögzíti a perindításra a jogosult személyét, amely a jogszabály szerint a kormányhivatal. A Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indítja.

[24] A keresettel érintett határozat vonatkozásában a jogalkotó kizárólag a kormányhivatal hatáskörébe utalta a közigazgatási per kezdeményezését. Az Mötv. egyértelműen szabályozza a helyi önkormányzat képviselő-testülete által hozott határozatokkal szembeni bírósági eljárást. Az Mötv. semmilyen olyan rendelkezést nem tartalmaz, amely lehetőséget adna az ilyen ügyekben a hatáskör elvonására a kormányhivataltól. Ezáltal ugyanis a kormányhivatal törvényességi felügyeleti joga csorbulna, illetve szabályozatlan, illetve szabályozhatatlan esetek alakulhatnak ki, ha magánszemélyek, szervezetek a kormányhivataltól függetlenül perindítási joggal rendelkeznének, miután ez lehetővé tenné ugyanazon önkormányzati döntés vonatkozásában – egymástól teljesen függetlenül - több közigazgatási per egyidejű megindítását. Ha a jogalkotó szándéka arra irányult volna, hogy ezeket az önkormányzati döntéseket gyakorlatilag – közvetlen vagy közvetett érintettség esetén - bárki megtámadhassa, akkor ezt a jogszabályban egyértelműen jelezte volna. A felperes által hivatkozott – a keresetindítási jogra vonatkozó - ún. párhuzamos hatáskör létezését semmilyen jogszabályi rendelkezés nem támasztja alá.

[25] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a végzésében a döntéséhez szükséges tényállást a megfelelő módon és a szükséges mértékben feltárta, az alkalmazott jogszabályokat feltüntette, az abból levont következtetések helytállóak, az indokolás minden lényeges kérdésre kiterjedt, ezért megalapozott és jogszerű döntést hozott.

[26] Ezért a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[27] Az elsőfokú bírósági eljárásban elkövetett eljárási szabálysértések csak abban az esetben eredményezhetik a határozat hatályon kívül helyezését, ha az eljárási szabálysértés súlyos volt és a döntés érdemére is kihatott, illetve a fellebbezési eljárásban nem orvosolható. Az önkormányzati képviselő-testületi döntésekkel szemben a törvényességi felügyeleti jogot, illetve a közigazgatási per megindításának jogát az Mötv. egyértelműen az illetékes kormányhivatalhoz telepíti. Más személynek keresetindítási joga az ilyen döntésekkel szemben nincs.

Záró rész

[28] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] A fellebbezési eljárásban alperes a becsatolt költségjegyzékkel igazolta, bejelentette a perköltségigényét, amelyet azonban a Kúria túlzottnak talált, ezért a 32/2006. (VIII.22.) IM. rendelet alapján azt az alperes által a fellebbezési eljárásban ténylegesen kifejtett tevékenységnek megfelelően mérsékelte.

[30] Az eljárás az 1990. évi XCIII. tv. 57. § (1) a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az eljárási illetékről rendelkeznie nem kellett.

[31] A Kúria végzése ellen jogorvoslatnak a Kp. 112. § (2) bekezdése, illetve 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2020. szeptember 15.

dr. Fekete Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mohay György s.k. előadó bíró, dr. Remes Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő